

Samenvatting van de preek over zondag 38 van de Heidelbergse catechismus (2)

Lezen: Jesaja 58 : 13 en 14; Hebreeën 10 : 19 – 25

Een vorige keer: het geschenk van de sabbat, de betekenis van de zondag en de verhouding tussen die twee dagen. Nu:

Thema: *de beleving van de rustdag*

1. heilige rust

In Israël kent men het feest van ‘vreugde der wet’. De wet was geschreven op twee stenen platen.

Sinds Pinksteren schrijft de Heilige Geest de wet in het hart van Christus’ bruidsgemeente.

Daarom is Pinksteren het nieuwtestamentische feest van de ‘vreugde der wet’.

Op de eerste dag van de week mogen we vieren dat Jezus Christus de echte, eeuwige rust verdiend heeft, om die ook uit te delen.

Het geheim van de echte sabbatsrust ligt dus in Christus.

Israël ‘zwoegde’ naar de beloofde Messias, de Rustaanbrenger. Het ging dus van werk naar rust. De gemeente van Christus mag het andersom doen: vanuit de rust van de zondag naar het werk van elke dag. Het eindpunt voor Israël is het startpunt voor Christus’ gemeente. Het verzoenend sterven van de Heiland is het rustpunt voor het hart van de gelovige.

Daardoor mag onze weekindeling bepaald worden!

2. actieve toewijding

Wie de Heere liefheeft, heeft op zondag genoeg te doen. Let op de werkwoorden in zondag 38. De liefde doet vragen: ‘Heere, wat wilt U dat ik dóen zal?’

Onder geoorloofd zondagswerk verstaan we: werken van noodzakelijkheid (bijv. melken, politie, brandweer) en werken van barmhartigheid (bijv. verpleging).

De Heere Jezus genas op sabbat een zieke. De sabbat is gemaakt om de mens en niet andersom – iets wat de farizeeën totaal niet begrepen (wetticisme).

Wat is er positief op de rustdag te doen?

De *dienst van de kerk*: alles wat behoort tot de instandhouding van de eredienst en de voortgang van het Evangelie in deze wereld. Dat gaat niet buiten ons geld om. Als de Heere mijn hart heeft, heeft Hij ook mijn portemonnee.

Bij *scholen* denken we aan theologische opleidingen, maar ook aan het christelijk onderwijs. Als het goed is, is er een eenheid van kerk, school en gezin. Dus zullen we positief christelijk onderwijs zoeken voor onze kinderen.

Komen tot de gemeente van God: ons gaan naar de kerkdiensten. Trouw gevraagd. Ook door de week, bij activiteiten rondom het Woord.

In de erediensten wil de Heere ons ontmoeten. Hij belooft er te willen zijn. Dat geeft intense vreugde!

Waarom *twee* diensten? Wortels in het OT: brengen van het morgen- en avondoffer. Elke dag, maar speciaal op de sabbat (Ex. 29 : 36 – 42). De verzamelde gemeente van Israël was daarbij aanwezig (zie Lukas 1). Zo werd de tijd van de sabbat omspannen door het Woord en de zegen van de Heere.

Dat patroon hebben de eerste christenen voortgezet op de zondag. In de donkere

Middeleeuwen verviel het meer en meer. De Reformatie pakte het weer op.

Bezuinigen op de tweede dienst is dus bepaald geen teken van geestelijke bloei... Waar is dan het verlangen waar de Psalmen zo vol van zijn? Waar is de wijding van *heel* deze dag aan de Heere? Dan is bekering nodig.

‘Waarom zou ik naar de kerk gaan?’ Een scala van antwoorden: ‘om een kans op bekering te lopen, om het heil te ontvangen, om de Heere te prijzen, om rust te vinden....’

De kern: om Gods Woord te horen. Voor het *ontstaan* van het geestelijk leven zijn we op het verkondigde Woord aangewezen (1 Petrus 1 : 23 – 25), maar ook voor de *groei* ervan (1 Petrus 2 : 2).

Het Woord rust ook toe tot een leven voor de Heere en stimuleert in het uitzien naar Hem.

Daarom is het zo schadelijk voor ons persoonlijk geestelijk leven, maar ook voor de gemeente als geheel, als we de (tweede) dienst welbewust verzuimen. Zie Hebreëën 10 : 24 en 25.

Een geestelijk mens is een kerkelijk mens!

Waar de kudde bijeen is, wil de Herder Zijn stem laten horen.

We mogen trouwens ook iets brengen in de dienst: o.a. de lofprijzing.

We komen ook om de sacramenten te gebruiken: doop en Avondmaal.

Verder: om God de Heere openlijk aan te roepen: in schuldbelijdenis en smeekgebed, in voorbede en dankzegging, in lofprijzing en aanbidding.

De armen mogen we christelijke hulp betonen. Zie bijv. 1 Corinthe 16 : 2.

Zo mogen de beide diensten als brandpunten van de ellips van de zondag zijn. Dan zal dat ook de verdere invulling van de dag bepalen. Wie met deze (en andere) opbouwende dingen bezig is, heeft geen behoefte meer aan andere dingen.

Laten we ons ook voorbereiden op de rustdag (denk aan de ‘voorsabbat’ bij de Joden). Die voorbereiding zal ook onze zaterdagavondbesteding stempelen.

Het is een wonder dat de heilige God in Zijn huis onder zondaren wil verkeren en hun behoud zoekt. Op die speciale dag waarop Hij daaraan werkt, in de werkplaats van de Heilige Geest.

Enkele vragen voor persoonlijke of gemeenschappelijke bezinning

1. Hoe zou het komen dat veel mensen het vierde gebod helemaal niet als vreugdevol ervaren? Hoe kan dat veranderen?
2. Wat behoort volgens u tot geoorloofde zondagsarbeid en wat niet? Heeft een kerkenraad er een taak in om daarop toe te zien?
3. Bij de besteding van ons geld voor de kerk ‘gaat het om de vraag wat de prediking van de verzoening en de voortgang van Gods Koninkrijk ons waard is’. Denk (en praat) hier eens verder over door. Is bijstelling nodig?
4. ‘Wat ’s zondags verkondigd wordt, moet zijn vervolg krijgen op school’. Bepaalt u op die manier de keuze van een school voor uw kind? Of spelen andere motieven een rol?
5. In antwoord op de vraag ‘Waarom zou ik naar de kerk gaan?’ werd een aantal antwoorden genoemd. Kunt u er nog meer bedenken?
6. Om welke redenen is het onnodig verzuimen van kerkdiensten zo’n ernstige zaak? Durven we het aan om overeenkomstig Hebreëën 10 elkaar daar op aan te spreken?
7. Op welke manier bereidt u zich voor op de zondag?

Voor de kinderen:

- Vind je zondag een fijne dag of juist niet? Waarom?
- Bedenk eens een aantal redenen waarom we op zondag naar de kerk gaan.